

виходячи з вимог сучасності до навчального процесу в вищих навчальних закладах, а і навчити майбутніх викладачів економіки розбиратися в теоретичних аспектах інноваційного навчання, уміти практично реалізовувати застосування інноваційних підходів під час проходження педагогічної практики.

З цією метою нами на семінарсько-практичних заняттях застосовуються активні (різновид - інтерактивні) методи навчання – проблемний метод, загальні методи, «мозкові атаки», ігрові методи, кейс-стаді та ін.. Тим паче, що викладачами кафедри теоретично обґрунтовані та методично розроблені навчально-методичні комплекси по застосуванню інноваційних підходів при викладанні дисципліни «Методика викладання економіки» (доцентом О. О. Павленко, доцентом Л. І. Красовською, асистентом А. В. Мельничук). Під час підготовки до практичних занять, та на самих практичних заняттях з дисципліни «Методика викладання економіки», студенти виконують різноманітні завдання, які спрямовані на розвиток уяви, аналітичного, логічного мислення, на розвиток творчих здібностей. Наприклад: створити економічну казку для школярів (з визначенням освітньої, виховної та розвиваючої мети); розробити сценарій економічного тижня; розробити плани-конспекти уроків для загальноосвітніх закладів з використанням кейс-методу, проектного методу, змагального методу; підготувати презентацію уроків, які будуть використовуватись студентами під час проходження педагогічної практики (за допомогою мультимедійних засобів, програми Power Point); розв'язати проблемні ситуації; підготувати фрагменти занять з економіки та розіграти їх, за визначеними ролями, та ін.

Таким чином, ми переконуємося, що інновації в освіті стали невід'ємною складовою процесу професійно-методичної підготовки. Без знань майбутніх педагогів, що лежать в основі нових ідей, неможливим видається формування учителів нової генерації та, в цілому, прогрес освітньої галузі.

Л і т е р а т у р а

1. Павленко О. О. Методика викладання економіки: Навчально-методичний посібник / О. О. Павленко, Л. І. Красовська. - Кривий Ріг: ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана» КЕІ, 2011.
2. Підготовка майбутнього вчителя до впровадження педагогічних технологій : навч. посіб. / [за ред. І.А.Зязюна, О.М.Пехоти]. – К., 2003.
3. Слостенин В.А., Подымова Л.С. Педагогика: инновационная деятельность. – М.: ИЧП «Издательство Магистр», 1997.

СТРУКТУРА КУРСУ «МЕТОДИКА КЕРІВНИЦТВА РОБОТОЮ З ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЕВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ»

Павлюк Роман Олександрович

Полтавський національний педагогічний університет імені В.Г. Короленка
36002, вул. Остроградського, 2, м. Полтава, Україна

Розглянуто структура навчального курсу «Методика керівництва роботою з формування мовленнєвої компетенції учнів початкової школи». Запропоновано орієнтовну тематику лекційних занять та вимоги до знань та умінь студентів.

Усе життя людини ґрунтується на спілкуванні. Тому сучасні високо розвинуті суспільства все активніше використовують різноманітні комунікативні технології. Сформувалась і активно розвивається нова галузь гуманітарного знання – теорія комунікації, важливою складовою якої методика керівництва роботою з формування мовленнєвої компетенції та комунікативна лінгвістика, що досліджують загальні закони спілкування людей за допомогою природної мови, організацію засобів мовного коду та інших семіотичних (знакових) систем у процесах комунікативної взаємодії особистостей, вплив на засоби мови психічних, соціальних, когнітивних, культурних та інших чинників, а також різноманітних складових комунікації. Свідоме ставлення носіїв мови до своєї комунікативної діяльності, уміння аналізувати причини конфліктів або невдач у спілкуванні дають змогу гармонізувати їхні міжособистісні стосунки.

Курс «Методика керівництва роботою з формування мовленнєвої компетенції» охоплює широкий спектр понять та робить своє опертя на такі фундаментальні лінгвістичні дисципліни: вступ до мовознавства, сучасна українська мова з практикумом, українська мова (за професійним спрямуванням), основи комунікативної лінгвістики, методика викладання української мови, основи теорії мовної комунікації та ін.

Метою курсу є формування у майбутніх педагогів умінь і навичок досконалого володіння змістом, формами та методами навчання української мови у початковій школі.

Дисципліна вивчається упродовж десятого семестру. За навчальним планом на вивчення курсу «Методики керівництва роботою з формування мовленнєвої компетенції» відведено 108 годин: 50 – аудиторних, 29 – самостійної роботи, 29 – індивідуальної.

Навчальна програм курсу включає два змістових модулі: Модуль 1. Теоретичні основи методики керівництва роботою з формування мовленнєвої компетенції (1.1. Природа, сутність, функції та будова мови; 1.2. Структура мови; 1.3. Типологічна класифікація мов; 1.4. Методи дослідження мови); Модуль 2. Методика керівництва роботою з формування мовленнєвої компетенції (2.5. Літературна мова. Мовна норма; 2.6. Мовна й комунікативна компетенції мовців; 2.7. Форми мовного спілкування; 2.8. Особливості професійно-педагогічної комунікації; 2.9.-2.10. Методика формування мовленнєвої компетенції).

Таким чином, курс «Методика керівництва роботою з формування мовленнєвої компетенції» виконує низку теоретичних та практичних завдань: розв'язання загальнонаукових проблем, пов'язаних із формуванням знань про комунікативні процеси загалом, рухом інформації в комунікації; вивчення проблем організування засобів мови у різноманітних типах спілкування, динамічних комунікативних ситуаціях; виявлення нових форм комунікативних (дискурсивних) практик, динаміки руху комунікативних потоків у сучасному суспільстві, специфіки спілкування з використанням нових інформаційних каналів, зокрема таких, як Інтернет, новітні телекомунікативні засоби тощо; формування практичних навичок безконфліктного спілкування під час дискусій; відпрацювання рекомендацій щодо досягнення високого рівня етики спілкування, культури мовлення загалом; навчання практичному аналізу комунікативних ситуацій, які мають місце в щоденному житті й зафіксовані в кращих зразках художньої літератури.

Програма курсу охоплює спільні для всіх сфер спілкування рекомендації, визначає загальну спрямованість навчальної дисципліни та обов'язковий обсяг знань і вмінь, якими мають оволодіти студенти.

Література

1. Бацевич Ф.С. Основи комунікативної лінгвістики : підруч. [для студ. вищ. навч. закл., учит.-словесн.] / Ф.С. Бацевич. – 2-е вид., доп. – К. : ВЦ «Академія», 2009. – 376 с. – (Серія «Альма-матер»).
2. Кочерган М.П. Загальне мовознавство : підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / М.П. Кочерган. - К. : ВЦ «Академія», 2003. – 464 с. – (Альма-матер).
3. Мартиросян Л.І., Павлюк Р.О. Методика керівництва роботою з формування мовленнєвої компетенції : навч.-метод. посіб. [для студ. спец. «Початкове навчання»]. – Полтава : ПНПУ імені В.Г. Короленка, 2011. – 36 с.
4. Тернопольський О.Б. Методика навчання іншомовної мовленнєвої діяльності у вищому мовному закладі : навч. посіб. / О.Б. Тернопольський. – К. : Фірма «ІНКОС», 2006. – 248 с.

ДО ПИТАННЯ ПРО СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Палюх Лідія Михайлівна

Львівський національний університет імені Івана Франка
79000, вул. Університетська, 1, м. Львів, Україна

У тезах аналізується стан правового регулювання вищої освіти в Україні. На сьогодні серед проблем правового регулювання вищої освіти є значна кількість нормативно-правових актів у цій сфері, в яких важко зорієнтуватися пересічному громадянину, прогалини у правовому регулюванні.

У статті 53 Конституції України закріплене право громадянина на освіту, яке включає право громадян на здобуття вищої освіти. Це право громадян реалізується завдяки діяльності мережі вищих навчальних закладів, що засновані як на державній власності, так і на інших формах власності. Основними нормативно-правовими актами, що складають правові засади функціонування вищої освіти в Україні поряд з Конституцією України, є Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту». Зазначеними законами визначено структуру вищої освіти в Україні, освітньо-кваліфікаційні рівні, стандарти вищої освіти, органи управління в галузі вищої освіти, їх повноваження і особливості правового статусу, типи вищих навчальних закладів, порядок їх створення, реорганізації та ліквідації, правові засади діяльності. Також визначено особливості організації навчально-виховного процесу, його учасників та особливості їх правового статусу, зокрема, педагогічних і науково-педагогічних працівників, осіб, які навчаються у вищих навчальних закладах; працівників вищих навчальних закладів, зазначено про особливості підготовки наукових і науково-педагогічних працівників. Законодавство про вищу освіту також регулює порядок здійснення наукової, науково-технічної діяльності у вищих навчальних закладах, а також фінансово-економічні відносини в системі вищої освіти.